

Hämtat Mars 2014 från <http://www.dagen.se/webbdebatt/en-enhet-som-inte-bar-till-rom/>

Debatt: Ulf Ekman blir katolik

Publicerad: 2014-03-11

Webbdebatt

En enhet som inte bär till Rom

Arvet som vi fått genom reformationen är så dyrbart att vi inte kan bara kasta bort det. Det skriver Linda Bergling, pastor i församlingen Arken.

Vi är många i Sveriges brokiga kristenhet som längtar efter enhet, men på ett annat sätt än att som Ulf Ekman erkänna påven i Rom som kyrkans överhuvud.

Genom Jesusmanifestationen, där jag sedan sju år tjänar i råds- och ledningsgruppen, såg jag möjligheten att få göra något för hela Kristi kropp och jag såg jag det som en stor förmån att få delta.

Ibland har människor frågat mig om det finns en dold katolsk ekumenik under ytan i Jesusmanifestationen. Jag har bestämt sagt nej. Vi samlas bara för att upphöja Jesus. Vi har olika kyrkosyn, ämbetssyn och bibelsyn i mångt och mycket. Men jag tror att det finns en djupare enhet, en kärlek och enhet i Anden, som gör att vi inte behöver kompromissa med det som vi tror på.

Ordet konvertera betyder egentligen att man gör ett radikalt byte av trosuppfattning, både läromässigt och gällande bibelsyn och kyrkosyn.

Man konverterar inte från pingst till metodist, eller från Svenska kyrkan till baptistkyrkan. Men man konverterar från islam till kristendom eller från kristendom till judendom och så vidare. Att konvertera innebär en stor förändring både när det gäller lära och liv, och att konvertera från protestantisk evangelisk tro till katolsk tro utgör inget undantag.

Jag har varit i kontakt med företrädare för katolsk förnyelse och ställt raka frågor om hur de ser på ekumenik. För en troende katolik innebär det att underställa sig Rom och den påvliga stolen, det vill säga ett erkännande av auktoriteten i Rom.

Den sortens ekumenik har varit känd bland många av oss, men vi har ändå trott att det skall gå att manifestera en enhet som är av ett annat slag: Att få återvända till våra verkliga rötter (den första kristna kyrkans tro och liv), att bygga på den apostoliska förkunnelsen, att få mötas i Jesus vår Frälsare.

Protestantisk evangelisk tro skiljer sig väldigt mycket från katolsk lära, i väldigt många stycken: Synen på bibelordet, traditionens plats, frälsningen, läroämbetet, nattvardssynen, sakramenten, Marias ställning i kyrkan, helgondyrkan, påvens ofelbarhet, läran om successionen, läran om celibat, skärselden, med mera.

Det finns frågor om bibelordets auktoritet, grundpelare som vi inte får rubba: Tron allena, nåden allena, ordet allena, det allmänna prästadömet och den fria församlingens plats. Det är viktiga frågor för svensk kristenhet i dag.

Arvet som vi fått genom reformationen är så dyrbart att vi inte kan bara kasta bort det. Jag vill för min del arbeta de närmaste åren för en karismatisk väckelsekristendom med evangelisk framtoning.

Jag vet att många som älskar enhet tror tillsammans med mig att det finns en enhet bland Guds folk som inte leder oss till Rom. Och det säger jag med fortsatt kärlek till hela Kristi kropp, inkluderat även mina katolska systrar och bröder.

Linda Bergling, pastor, församlingen Arken